

[Sigsgaard.]

bemærkningerne, at forslaget først og fremmest vil betyde en likviditetsstramning. Oven i kreditstramningen vil det ramme mindre ikke så kapitalstærke virksomheder og nyere virksomheder hårdest. Jeg ved ikke, om man i regeringspartierne har været opmærksom på det, og om man mener, det er virksomt at ramme f. eks. nye virksomheder, der prøver på at arbejde sig op, særlig hårdt, sådan som det sker ved dette forslag. Men i øvrigt skal jeg kun sige om det, at som konsekvens af VS' stilling til den almindelige momsforhøjelse til de 15 pct. kan vi heller ikke stemme for dette forslag om importmomsforhøjelsen.

Hanne Reintoft: Jeg skal ikke bruge så mange ord på disse lovforslag. Dels synes jeg, vi havde debatten i fredags; dels tror jeg, alle ved, hvordan både jeg selv og mit parti ser på begrebet moms.

Som alle ved og som fremhævet ved utallige debatter, også i dag, er det en beskatningsform, der rammer de i forvejen dårligst stillede, og det er aldrig lykkedes at afhjælpe det. Momsen rammer først og fremmest hele den store lavtlønsgruppe som den urimelige beskatningsform, den er, der lægger skat på alle nødvendige forbrugsvarer, og selvfølgelig rammer den med særdeles følelig kraft hos de familier, som må bruge hele deres indtægt til de almindelige forbrugsartikler. Der er 43 pct. af landets familier, der er arbejderfamilier, så det er altså dem, det går ud over.

Ikke mindst er moms på fødevarer og medicin — det har det været fra begyndelsen — en overordentlig uheldig ting. Som jeg lige har peget på i talen om udskrivningsprocenten for næste år, kunne man, hvis man var villig dertil, lave en skatteskala, der dels lagde beskatningen hos de mennesker, der havde råd til det, dels overflødiggjorde forbrugsbeskatningen, der ikke med sociale kompensationer — i hvert fald af den art, vi hidtil har set, heller ikke under den forrige regering — på nogen måde afhjælper den virkelige trang, som en så asocial beskatningsform som momsens faktisk påfører folk.

Når vi står her i dag og ser, at man med flertallet i hånd vil forhøje momsens til hele 15 pct., må man dybt beklage, at den over-

hovedet i sin tid blev indført, at det var nødvendigt for socialdemokratiet i 1966 at gå til valg på en moms, og at det var nødvendigt at gennemføre den.

Nu siger hr. Aksel Larsen i dag, at det er meget velvilligt, at vi vil behandle dette lovforslag. Ja, det er måske velvilligt af os andre, men man må da tilføje, at hr. Aksel Larsen har altid været uendelig velvillig til at behandle momsforslag, også umiddelbart efter at man var gået til valg på, at man ikke ville have forbrugsskat. Der blev advaret, man satte sig til modværge, og der blev gjort opmærksom på, hvem det ville ramme; det gik nøjagtig, som det blev sagt i de advarsler. Trods lange taler både fra hr. Aksel Larsens side og fra socialdemokratiets side om, at det var absolut nødvendigt at gennemføre den finanspolitik på det tidspunkt, viste det sig, at det kom til at ramme de lavtlønnede, det viste sig, at de sociale kompensationer ikke kom til at slå til, og det viste sig også, at det kun var i en ganske kort periode, det hjalp på skattesnyderiet.

Det er en ulykkelig og asocial form for beskatning, og det gør det selvfølgelig ikke bedre, at denne regering nu strammer beskatningen og hæver momsens til 15 pct. endog uden at forhøje de meget beskedne sociale kompensationer, undtagen til den lille pensionistgruppe. Det vil ramme store grupper af mennesker. Vi ynder herhjemme at tale om, at vi har en restfattigdom. Vi har ikke en restfattigdom, vi har store grupper af mennesker, der hver eneste dag har økonomiske sorger og ser familieliv og hjem ødelagt af det.

Jeg kan kun henvise til, hvad jeg har sagt. Vi burde have en helt anden skatteform. Vi burde have en virkelig skattereform, der lagde skatterne om fra indirekte skatter til direkte skatter med en helt anden skala, der lagde vægt på, at de, der har penge, kom til at betale.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for de indlæg, der er kommet. Der er blevet spurgt, hvorfor vi har valgt en momsforhøjelse. Debatten afspejler naturligvis ikke årsagen til, at vi valgte momsforhøjelsen, men i mit hoved stod i hvert fald en erindring om, at alle partier principielt på et eller andet tids-